

9. LISTOPADU

Dneska sepisuju petlici proti babě. Jo! Todlencto už fakt překračuje šec-ky mezníky. Šecko tam napíšu a baba bude mať pěknej průser u tej ev-ropskej demise, nebo co. Tak vono jakože nestačí, že nás baba vome-zuje na tej svobodě, že nás tejrá a nechce pustit ven, dyž je tam Mlžník a Deštník, že mám skorem prázdnů krabici a že tam nejni vosumdesát-čtyřitisícdvacetdva kapsiček. Vona v pátek nacpala Kouli proti jej vůli do přepravníka a vodvezla ju k dochtorovej. Ani se jej nezeptala, esli chce. A vona nechtěla, neasi. Baba měla asik ňáký Pepíkovo slyšení. Koule jej říkala, že je v cajku, ale baba si myšlenkovala, že v cajku nejni. Vona si namyšlenkovala, že Kouli bolí břuch, ale Kouli prej nebolel. A aj to babě říkala, ale baba je asik hluchá. Takže ju vodvezla proti jej vůli k dochtorovej a Koule má teď vyholenej břuch, bo jej prej ňáká doch-torka po něm jezdila ňákým pindourem a čuměla jej dovnitř. Jakože cože? Totok se dělá? A dokonce jej ta dochtorka čmajzla asik vosum-desátčtyřitisícdvacetdva litrů krve. Jo! Takže Koule teď nemá žádnů krv. Bo dyž jej vzala tolik litrů, tak žádnů nemůže mať, logicky. Tak sem hodil voko na teho gůgla, jakože proč jej ta dochtorka tolik toho čmajzla, no a vona je teda asik tapír. Jakože po večerech chlašče Koulinu krv. Takže baba je asik aj překupník krve, vona s ňou asik vobchoduje. Na druhou stránku myšlenkuju, dyž už střelila dochtorce Koulinu krv, tak proč pak platila u dochtorovejch baba, a ne ta dochtorka. A prej platila tak moc, že se jej koulela voka a Koule si aj chvilku myšlenkovala, že jej vypad-nou na zem. Mám v tem zmatek trošku. Ale já na to přindu. Na gůgloj je ňáká yntelygencija, kerá je prej úplně umělá, a ta ví šecko. Tak urči-tě bude aj vědět, jak to šecko bylo. Se jej zeptám. No a zatím sepíšu tu petlici. Abych byl jako připravenej. Bo kdo je připravenej, tak nejni pře-skočenej, žejo.

10. LISTOPADU

Dneska prej dorazí nákej Marťan na bílým koňoj. Jako pochopujeme se, jo? Sem si myšlenkoval, že to bude kefir s vosumdesátčtyřitisícdvacet-dva kapsičkama a von je to nákej jouda, kerej má koňa. Baba říkala, že nejni jakože jistý, esli ten jouda vůbec dorazí, bo prej je celej marnej. Von bude asik nákej zmatenej, bo nedorazil ani loni a ani předloni. Takže je ten Marťan úplně na hovno. Von prej vozí na tom koňoj to biale kurewstvo. Tak to su teď zmatenej aj ja. Jako jak může vozit biale kurewstvo na koňoj? Dyť ten koň nejni zase až tak velkej. Já sem koňa už náhodou viděl. Vobčas chodí vokolo chalupy a vozí nákou cizou babu, ale že by vozil aj biale kurewstvo? To mi kebula nebere. Dyť ten koň musí mať úplně v prdeli ledvinky, dyž furt tahá to kurewstvo, dyť vono hrozně studí.

Vono je taky jakože úplně možný, že ten koň nemá ty zimníkový pneukokotiky. Takže nemůže přijet, bo teď už musej mať všici ty zimníkový pneukokotiky, žejo, na to je prej nákej zákoník. Baba říkala. Sem jej řek, hele bejby, esli von ten koň nemá zimníkový pneukokotiky, tak asik nepřijede. A esli von ten Marťan nemá to gdpr, tak může bejt taky úplně jakože ztracenej, bo neví, kde máme chalupu. Takže buď v klídku, Marťan nedorazí. Sem si jakože jistej. A já su aj rád, bo já ten snížek nemám rád. Mě z něho zebou pacenky a hlavně, jak napadne biale kurewstvo, tak nemůžu venku najít žádnou umřetou myše a to je totálně na nic.

12. LISTOPADU

To byl zasejč včera den. S rašplou to de rychle do kapradí. Včera nepísa-la, bo měla prej nabítej program. Ráno totiž jela k dvounohýmu mláděti. Vona tam prej jezdí uklízet a vařit. Leda tak hovno. Vona se tam jezdí kurvítkovat s těma jeho dvěma cizejma kočkama. Pak smrdí, je vobale-ná cizejma chlupama a eště si ta nádhra myslí, že nic nepoznám. Pche. Já poznám šecko. Prej, Lobsinku, dej mamince pusinku. Tak to ani ná-hodou! Se kurvítkuje inde a mě pak bude líbat. Sem jej řek, hele bejby, přinde ti totok normální? Tak ty se někde kurvítkuješ a mě pak budeš volizovat? Místo abys seděla doma na prdeli, maximálně mně chodila votvírat dveřníka, tak ty jezdíš někam daleko a kurvítkuješ se s cizejma? A myšlenkuješ si, že sem neviděl, žes těm dvěma cizejm kočkám vod-vezla aj kapsičky? To byly moje kapsičky! Jak jakože ne? A čím by jakože byly? Jo tak. Tys vobjednala krabicu aj pro ně! A já mám svoju krabicu? A mám tam vosumdesátčtyřitisícdvacetdva kapsiček? Tak to máš jako-že jediný ščestí! Ale pochopuj, dybys jim tu krabicu nevodvezla, tak já mám vosumdesátčtyřitisícdvacetdva kapsiček hned dvakrát, žejo.

No a pak tomu šeckýmu baba nasadila pětikorunku. Šla pro dřívko, bo jej zdechla kamna, a cestou prej potkala na vomítce chalupy tarantule. Jo! A prej hodně tarantule. Asik vosumdesátčtyřitisícdvacetjedna, nebo tak ňák. A vona jak je srdcoměkkatá, tak měla aj slzy ve voku. A prej ty chudinky tarantule sou venku úplně samotářský a prej jim je asik zima. Jakože cože? Tarantule? Samotářský? Zima? No to nevymyšlenkujete, co ta nádhra udělala. Vona ty tarantule normálně začala vobírat a no-sit dom! Do chalupy! Na půdu. Jednu po třetí. Takže na půdě máme asik vosumdesátčtyřitisícdvacetjedna tarantulí. Tak přinde vám totok normální? Asik bych měl zavolat teho Kokotouška, esli by rašpli třebaš nedal ňákej prášek nebo neudělal tu bobotomiji.